Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Ak hvad er det, at J mig saa

Citation: Bording, Anders: ”Ak hvad er det, at J mig saa”, i Bording, Anders:*Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid107636/facsimile.pdf (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

127.

[264] En Fæstemand, hvis Fæstemøe døde, græder over hendes Grav.
compon. af M. And. Bording.
Melodien som Ristii, Ach Amaryllis hast du doch.

1.
Ak hvad er det, at J mig saa
Fra Sorgen ville raade?
J gode Hyrder, min Attraa
Er alt for overmaade.
O tier still
Ej nogen Spil
Kand mig til Fryd bevege,
Vild' end Amphion leege.

2.
Nej vilde mig end Argus her
Sin' Øjne alle laane,
Og Tethys dennem een og hver
En gandske Flod tilspaane,
Det ikke dog
End da forslog
For mig, til at beklage
Den Skiønnes korte Dage.

3.
Nu som jeg først den Elskov nød
Ret efter Ønsk og Minde,
Og legt' i Lykkens eget Skiød
Med dig O min Gudinde,
Kom Clotho strax
Med skarpe Sax
Skar af foruden Naade
Dit yndig Levnets Traade.

4.
Ak grumme Død, Beskeden giv,
Hvo gav dig dertil Evne?
Før dig ikkun en Folke-Tiv
Og fleere vidst' at nævne,
Men jeg nu seer
Du felder fleer
End os eenfoldig Hyrder,
Gudinder du og myrder.

5.
J hvad den høje Himmel kand
Os arme til beskiære,
Det vilde jeg ret nu paa stand
Taalmodelig opbære,
Om Parcerne
Min Galathe
En Tid igien opspunde
Og hende mig vild' unde.

6. [265]
Angreb mig end Jxions poen,
Det vilde jeg ej skiøtte,
Og Sisyphi den ævig Steen
Blev let for mig at fløtte,
Trods dyben Vand
J kaalden Strand
Og Æthna trods din Heede,
Var Galathe tilstede.

7.
Cyclopers Haand, Harpyers Klør
Samt Circes Skaal til Grunde,
Mig ej frygtagtig skulle giør,
Om hun saa reddes kunde,
Men Ak O nej
Jeg ingen Vej
Seer gaa fra Dødsens Porte,
Den Skiønnest er alt borte.

8.
O Engel-skiønne Galathe,
Jeg kand dig ej forgiette,
Nørledingen mand før skal see
Hos Titan sig at sette,
Ak, Ak, dit Navn
Fordybt er grav'n
Og prentet i min Tanke,
Hvor Glemsel ej vil vanke.

9.
Brøst derfor, O mit Hierte brøst,
Hvi tøver du saa lenge,
Du faar paa Jorden ingen Trøst,
Søg til Elyser Enge.
Der kandst du naa
Din Siæls Attraa,
Der skal du snarlig finde
Din skiønneste Hyrdinde.

10.
J unge Hyrder, mine Faar
Samt hendes vel forsørger,
For Sorg jeg det ej selv formaar,
Og dersom nogen spørger
Hvi Daphnis saa
Sin Hiord lad'r gaa?
Da svarer: Hand med Møde
Sig sørger selv til døde.

11.
Nej, kiere Daphnis, sørg ej saa,
Det kand mig intet baade,
Vor unge Lam du jo ej maa
Saa trøsteløse lade.
Jeg er i Ro,
Vor Elskovs Tro
Nok over Verden mindes,
Ja ej i Graven endes.

128.

[44] *Daphnis* erbiuder sig at Vilde gaa i døden for sin *Amaryllis.*

1.
Ach hvad schall dog *Daphnis* hyrde
Hvad schall hand sig tage till
Hand Veed iche hvad hand Vill
Skall hand selffver sig nu myrde
Ach min *Amaryllis* hør,
Hvad schall hand dog før hand døer.
Hand Vill effter ald din Vilie
Alting stedsse Vell bestille.

2.
Skall hand Lencher paa sig tage
Skall hand udi fengssell gae
Eller och hos Løffver staae,
Skall hand udi Krigen drage
Eller uden nogen roe
Hos forgifftig Slanger boe,
Ja hand Vill end andet mere [45
Ene for din Skyld udføre.

3.
Eller schall hand Sig begiffve
Paa hin sorte Vilden haff
Och Sig tage der sin graff,
Skall hand udi Søen bliffve
Hvor de bølger stor' och sma
Titt hen op till Skyen gaa
Och Saa tiit naar de Sig røre
Need hen till Affgrunden føre.